

TÉMA MĚSÍCE

ZADĚLÁNO NA NOVOU HASIČSKOU ZBROJNICI

Při výběru nové hasičárny

foto Aleš Řada

Sedm předních českých architektonických atelierů se utkalo v soutěži o návrh nové podoby hasičské zbrojnice a zázemí technických služeb. Kromě nových budov se architekti zabývali i potřebnou úpravou prostoru kolem Domu služeb.

Vítězný návrh je z dílny uznávaných architektů ze studia Ehl & Koumar architekti. „Mně se velmi líbí ten architektonický výraz, protože je to úplně strohé a svým způsobem monumentální, ale je to vlastně relativně malá a úsporná stavba,“ komentoval při hodnocení komise práci architektů Adam Gebrian. K jeho hodnocení se připojil i obecní architekt Jan Hájek: „Nové budovy vytvářejí dvůr, jak bývalo zvykem. Dům služeb kdysi býval domem statkáře a reprezentativní fasádou se obracel do ulice. Nový návrh se vlastně vrací k tradiční struktuře obce. Domy jsou nejvíce podobné stodole s tím, co stodoly naší kultury přinášejí – jistou velkorysost, jednoduchost, monumentalitu a rytmus. Navíc vždy sledovaly důležitý poměr cena–výkon.“

Samotné zadání architektonické soutěže zahrnovalo také požadavek, aby bylo navrhované řešení co nejúspornější z hlediska nutné investice. Starosta obce Martin Kupka po jednání komise zdůraznil: „Vítězný návrh je vlastně nejmenší zaměřený na prvoplánový vizuální efekt. Nejvíce se blíží tomu, co ve vesnickém prostoru fungovalo jako funkční obslužný či skladový prostor. Podle propočtu autorů by se náklady na stavbu měly pohybovat kolem osmi milionů korun. To je jasná a pozitivní odpověď na naši snahu šetřit investiční prostředky. Pozoruhodné ale je, že komise mohla vybírat ze sedmi kvalitních návrhů. To dává jistotu, že se obec rozroste o další hodnotnou stavbu. Důležité je, že se konečně upraví i bezprostřední okolí Domu služeb.“

Diskuse výběrové komise nad všemi sedmi návrhy probíhala celé dopoledne. Kromě odborných poradců a líbeznického výtvarníka Miro Jakubčíka se do ní za-

pojili i zástupci hasičů. „Vítězný návrh nám provozně vyhovuje. Myslím, že to sem dobře zapadne. Určitě do budoucna využijeme i nové prostranství před hasičárnou,“ potvrzuje velitel hasičů Václav Pazdera.

V současné době využívá Sbor dobrovolných hasičů několik místností a garáž v přízemí obecního úřadu. Kvůli novému autu bylo nutné provizorně prohloubit stání, které se dostalo na úroveň základů budovy, a při větších srážkách stojí vůz ve vodě. Po modernizaci volá i zázemí technických služeb. S otevřením nové hasičské zbrojnice by se do přízemí „radnice“ přemístil stavební úřad. Celá instituce by tak konečně byla v jedné budově. Uvolněné prostory v Domě služeb by pak bylo možné pronajímat jako kanceláře.

„Na investiční prostředky sami v tomto okamžiku nedosáhneme. Teprve s hotovým projektem ale můžeme a také samozřejmě budeme žádat o dotace,“ vysvětluje první místostarosta obce František Závorka.

Na druhém místě se mezi návrhy umístil projekt architektonického atelieru FAM architekti, který přemístil napojení nového objektu hasičské zbrojnice z dosavadní komplikované křižovatky na současné parkoviště u pošty. Na třetím místě skončil návrh atelieru Lennox architekti, který všechny funkce soustředil do jednoduché budovy s výrazným proskleným průčelím samotné hasičské zbrojnice hned vedle pošty. Obec připravuje veřejné představení vítězného návrhu a pozve také jeho autory k diskusi s občany. Výstaveny budou samozřejmě všechny soutěžní návrhy.

-na-

SLOVO STAROSTY

Milí čtenáři,

poslední týden nás znovu dopravně pořádně potrápily. Ranní autobusy opět nabíraly dramatická zpoždění. Cesta do Prahy se pro všechny řidiče proměnila v martyrium přískoků a nechtěného parkování. Kolaps způsobila nedávná oprava silnice v Bořanovicích. Tehdy nebylo možné se do Prahy dostat rychle žádnou cestou. U autobusové dopravy se v posledních týdnech znovu ukázalo, že úzké hrdlo představuje bohužel jak samotná cesta přes Bořanovice a Březiněves, tak zúžení v Dáblické ulici v Praze před napojením na Střelnickou. Před integrací autobusové dopravy jsme opakovaně zvažovali dojezd do Letňan. To by ale bohužel zpoždění nevyřešilo. Stojí se totiž obvykle i v ulici Kbelské a Tupolevově. Stejně tak jsme projednávali i zachování dojezdu do Holešovic. Poslední měsíce by ale i tam autobusy stály v zácpách – pro změnu kvůli stavebním pracím u Bulovky.

Cestu osobních automobilů přes Zdíby prodlužují nejen zácpy v křižovatce před napojením na dálnici, ale potom také zúžení do jednoho pruhu mezi Zdíby a Dolními Chabry. Starostové obcí kolem Klecan se na hlavní město opakovaně obraceli s žádostí, aby uzavřený pás uvolnilo alespoň pro autobusy. Změna ale zatím nenastala. Stejně by ale pro osobní dopravu z Líbeznice dramatické zlepšení stavu nepřinesla.

V současné době spolu s projektanty intenzivně jednáme s vlastníky pozemků kolem MUK Zdíby, aby se podařilo postavit přímou sjezdovou rampu směrem na Neratovice. I tato úprava by měla MUK trochu uvolnit a zkrátit zdržení v ranní i odpolední špičce. Vymohl jsem si i účast na kontrolních dnech na Ředitelství silnic a dálnic. Děláme všechno pro to, aby se přípravu stavby v režii státu podařilo urychlit a mohlo se stavět už příští rok. Zároveň se díváme dál do budoucnosti. Po zavedení modrých zón je individuální doprava do metropole nesporně komplikovanější. Praha zatím nezačala se stavbou žádného nového parkoviště P + R. Středočeský kraj se teď ale pustil do prověřování, zda a kam by bylo možné prodloužit tramvajové trati. Dal si k tomu dokonce ambiciózní časový plán. Zajímavé by pro nás mohlo být prodloužení tramvaje do Zdíby a ukončení smyčkou v okolí současné dálniční křižovatky. Tam by pak mělo vzniknout zachytivé parkoviště a samozřejmě také dopravní terminál. To by mohlo dopravu do Prahy významně zjednodušit. Do konce prázdnin by projektanti měli dát na stůl první závěry prověřování možných variant.

Další podobnou úvahu vedeme v souvislosti s plánovanou výstavbou vysokorychlostní trati Dražďany–Praha. Právě za Líbeznici by se měla z vysoko rychlostního koridoru oddělit regionální trať směrem na Neratovice. Pak by mohl na sever od obce u křižovatky U Papričů vzniknout nový terminál. Ten by potom mohl nabídnout výrazně rychlejší spojení s centrem Prahy. Opakovaně jsme ale deklarovali, že nepře-kročitelnou podmínkou by pro obec bylo, aby trať vedla na východ od zastavěné části obce v tunelu.

Rozhodně tedy v oblasti dopravy neotálíme. Sami také připravujeme výstavbu chodníků v Mělnické ulici a rekonstrukci Pražské ulice. Tam ale hrozí, že se realizace může zdržet kvůli požadavku části občanů nové zavést v ulici Jaroslava Seiferta mezi Pražskou a Mělnickou ulicí jednosměrný provoz.

S přáním krásných letních dnů.

Váš starosta

Číslo měsíce: 7 – tolik kvalitních návrhů se utkalo v soutěži na novou podobu hasičské zbrojnice

i ROZHOVOR

DŮM, KTERÝ
NIC NEPŘEDSTÍRÁ

Vítězný návrh vzešel z dílny uznávaného českého architektonického ateliéru Ehl & Koumar architekti. Ten je historicky spojen se jménem slavné české architektky a pedagožky Aleny Šrámkové. Na podrobnosti jsme se ptali samotných autorů Tomáše Koumara a Lukáše Ehla.

Váš návrh hasičské zbrojnice vypadá mezi ostatními projekty na první pohled nenápadně. Není přirozenou touhou architektů naopak vyčnívat?

Nová architektura by měla respektovat své okolí a přinést do něj novou kvalitu. Hasičská zbrojnice je jedním z důležitých domů v obci, ale nechťeli jsme, aby její forma konkurovala sousední radnici a Domu služeb. Proto jsme stavbu umístili do druhého plánu, kde má svůj prostor a ve kterém dominuje.

Projekt jste pojmenovali Hospodářský dvůr a v návrhu také zdůraznili, že samotným uspořádáním se vracíte k půdorysům zdejších tradičních hospodářských dvorů. Proč to pokládáte za důležité?

Charakter místa nás vedl k tomu, že jsme chtěli zdůraznit původní historickou strukturu obce, která byla bohužel narušena pozdějšími zásahy. Smyslu hospodářského dvora odpovídá i využití nových objektů. Dvůr se zároveň stává nástupním prostorem Domu služeb a dává mu komorní charakter. Pohledově skrytý pak zůstává vlastní dvůr technických služeb.

Jiné soutěžní návrhy pracovaly například na fasádách více se dřevem. Fasády vašich budov jsou jednoduché. Rytmičují je pravidelně rozmístěné sloupky.

Stavby jsou záměrně jednoduché s důrazem na trvanlivost materiálů. Masivní zděné pilíře odkazují na tradiční konstrukce stodol a zároveň jsou protíváhou k těžké fasádě Domu služeb. Rytmus sloupů a použití tradiční střechy spojuje jednotlivé objekty do jednoho celku. Tomu odpovídá i jednotná barevnost.

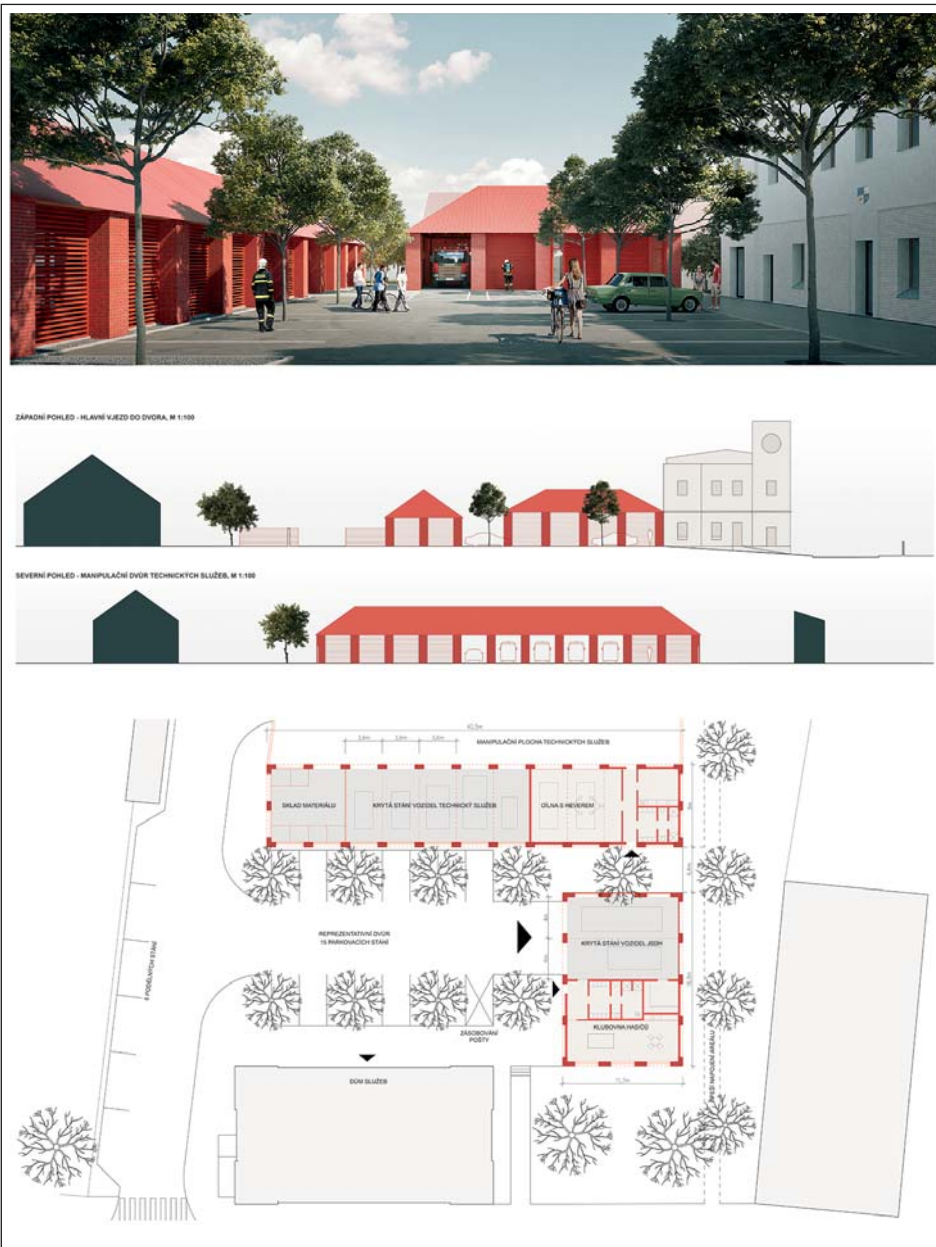
Pro hasiče je samozřejmě typická červená barva. Vy jste ji použili na fasádě i na střeše. Nebude jí vedle bílého domu služeb příliš mnoho?

Červenou barvu chápeme jako znak. V tomto duchu kombinujeme přírodní barevnost režné cihly, dočervena mořeného dřeva a červené krytiny. Barvy by měly působit přirozeně.

Uspořádáním budov vytváříte nový prostý dvůr a používáte v něm jednoduchý živичný povrch. Nezasloužilo by si to řešení třeba honosnější žulovou dlažbu?

Žulová dlažba patří podle nás na náměstí. Sem se hodí spíše jednolitý živичný povrch, který je ekvivalentem tradičního mlatu. Zadlážděny jsou pouze chodníky kolem domu, které materiálově navazují na sokl z betonových cihel, který má Dům služeb.

Porota i vedení obce ocenily, že umístíte parkovací stání hned ke vchodu do Domu služeb. Není to ale jen pro příliš strohé a funkční? Nelákalo vás pracovat ve větším rozsahu se zelení či parkovou úpravou?

Vizualizace stavby nové hasičárny

foto Grafika Koumar & Ehl architekti

Dvůr se vzrostlými stromy by měl být reprezentativním nástupním prostorem Domu služeb ve smyslu „cour d'honneur“ – čestného dvora. Parkovou úpravu budou mít naopak ostatní veřejné plochy.

Jak moc ovlivnil váš návrh i jasný požadavek obce, aby se stavba i úprava celého areálu mohla pořádkem velmi úspěšně? V zadání soutěže se dokonce objevila orientační suma 7 milionů Kč.

Urbanistické a hmotové řešení to neovlivnilo. Snažili jsme se ale co nejlépe využít zpevněné plochy a zjednodušit vlastní konstrukci domů. Materiály jsme volili tradiční a jednoduché na provedení.

Má vůbec architekt ve své práci přihlížet k finančním požadavkům zadavatele?

Architekt i zadavatel by měli přistupovat k finanční stránce projektu od počátku reálně a zodpovědně. Architekt by měl hledat to nejlepší řešení, u kterého dokáže obhájit jeho kvalitu i případnou vyšší cenu.

Paní profesorka Šrámková ve svých přednáškách často hovoří o tom, že se v architektuře nesmí lhát. Co znamená lež v architektuře a co naopak pravda?

Pravdivé jsou pro nás domy, které nic nepředstírají a mají jasnou a poctivě přiznanou konstrukci i použité materiály.

Jak se tento mravní a zároveň architektonický imperativ paní profesorky promítá do návrhu naší zbrojnice?

Přiznáváme masivní zdivo konstrukce pilířů a neškováváme je do obalu. Snažíme se ukázat věci takové, jaké jsou a jak skutečně fungují.

Pokud bychom se chtěli podívat na jiné vaše návrhy, kam bychom měli zajít? Co pokládáte za své důležité a podařené realizace?

V současnosti se stavějí bytové domy v Řevnicích. Důležité jsou pro nás realizace Fakulty architektury ČVUT v Praze nebo Týršova mostu v Přerově.

-na-

AUTA, KAM SE PODÍVÁŠ

Zelená vlna Českého rozhlasu opět hlásí kolony na všech příjezdových komunikacích do Prahy, ucpané jsou dálnice, rychlostní komunikace i silnice prvních a druhých tříd, všechny obchvaty obcí i center obcí. V kolonách stojí osobní auta i autobusy hromadné dopravy – tradiční veselé ráno.

Dopravní problémy ale vznikají i na místních komunikacích, zejména těch, odkud se nervózní řidiči marně snaží dostat na hlavní. Nemusíme chodit daleko, i v Líbeznici máme svá „místečka“ – výjezd z Hovorčovicke na Mělnickou, křižovatku u Katranu, čtyřramennou křižovatku u Domu služeb, parkoviště u školy a další a další. Vodorovné dopravní značení nepomáhá, přednost zprava a princip zipu jsou v podstatě sprostá slova a bohužel platí, že čím větší SUV, tím větší král silnic.

Vzhledem k šílenému provozu se nelze divit, že chytré hlavičky neúnavně hledají, jak na kolonu vyžrát a dostat se alespoň o jedno auto dopředu. A tak se mnohé z líbeznických ulic, kde v letech relativně nedávných projelo jedno auto za uherský rok, staly ulicemi dopravně velmi frekventovanými. Jenže většina ulic ve staré zástavbě není na takový provoz uzpůsobena, ulice nové jsou většinou obytnými klidovými zónami a silnice jsou postaveny jako obslužné komunikace pro obyvatele těchto ulic. Ani retardéry či zvýšené křižovatky mnohé neodradí od sešlápnutí plynového pedálu k podlaze a jízdy „na plně“. Je mi ale záhadou, že takto „bezpečně“ jezdí i matky od malých dětí. Projekty ke zvyšování bezpečnosti dopravy v obci ukázaly po jejich dokončení vážný problém – každá ulice, která získala nový povrch, se stala závodní dráhou, a tak si její obyvatele mnohdy povzdychnou, jestli nebyly ty výmoly lepší, tyto přirozené retardéry nutily auta jet pomalu. A nepřítahly auta z jiných lo-

Aut v ulicích stále přibývá

foto -lč-

kalit, která si tudy z již uvedených důvodů zkracují cestu do Prahy.

Ani nově upravené parkoviště u školy neplní původně plánovanou úlohu – ráno bezpečně zastavit auto, odvést malého školáčka do školy a zase odjet, odpoledne si pro školáčka přijet; ranní služba obecní policie je zde nutností, protože málokdo si dokáže představit, kde všude jsou někteří řidiči schopni zaparkovat. Na lehkou obranu rodičů ale musíme říct, že parkoviště je velmi zaplněné, protože s jeho uvedením do provozu si mnozí řidiči z okolních obcí myslí, že obec vybudovala bezplatné parkoviště P + R, jen to metro či vlak zde chybí. Ale na druhou stranu by si rodiče-řidiči měli uvědomit, že ulice Školská, Pod Školou, Zlonínská, Kojetická ani Jana Pavelky nejsou určeny pro parkování aut při vození dětí do školy a ze školy či školky.

NEBEZPEČÍ PRO CHODCE NARŮSTÁ

Právě situace v ulici Pod Školou se díky tomu stala velmi nebezpečnou zejména pro chodce. Přes zaparkovaná vozidla není vidět do ulice při výjezdu z komunikace Na Mýtě; opakovaně si na nebezpečnost křižovatky stěžovali jak řidiči, tak i obyvatelé přilehlých nemovitostí. Na základě konzultací s dopravním in-

spektorem PČR a odborem dopravy byla pro zvýšení bezpečného průjezdu vozidel a bezpečného pohybu chodců, zejména dětí na cestě do školy, stanovena nová úprava provozu – ulice Na Mýtě bude v úseku mezi ulicemi Školská a Pod Školou jednosměrná, a to směrem od ulice Pod Školou do centra obce. Realizace tohoto nutného dopravního opatření proběhne během letních prázdnin.

Toto dopravní řešení je však možné primárně použít pro zvýšení bezpečnosti zvláště chodců, ale není tak možné jednoduše vyřešit problémy s parkováním většího množství vozidel, jejichž majitelé v obci nebydlí. Například návrh „zjednosměrnění“ frekventované ulice přenesení problémů s automobilovou dopravou do širokého okolí a bude mít dopady na mnohonásobně víc obyvatel tím, že přivede dopravní provoz do míst, kde žádné problémy s projížděním vozidel nebyly.

Zástupci obce nezavírají před problémy dopravního zatížení oči, ba naopak. Ve spolupráci s projektanty připravují systémová řešení, která by měla mít násobně vyšší pozitivní dopady na občany než ty negativní. Návrh vybudování odstavného parkoviště na kraji obce s možností přestupu na regionální i pražské autobusy by vyřešil množství aut parkujících v líbeznických ulicích v okolí zastávek autobusů, nově vznikající studie výstavby obslužného parkoviště pro školu včetně obrátě autobusu ve východní části lokality Pod Školou jsou toho jasným důkazem.

-lč-

SLUNOV RAT PRO LÍBEZNICE

Obec Líbeznice spouští od 1. července 2017 pilotní projekt Náš Slunovrat, který nabídne moderní pomoc dlouhodobě nemocným, kteří zůstávají v domácí péči, mají omezenou soběstačnost a nedokážou se svými silami o sebe postarat.

„Projekt umožní, aby i v případě nemoci mohli starší lidé zůstat v dosahu svých blízkých v domácím prostředí. Jde o novou službu, která je ve světě rozšířená. Líbeznice budou jednou z prvních obcí, kde taková pomoc „na dálku“ bude dostupná. Uvidíme, zda se v pilotním provozu osvědčí,“ říká starosta obce Martin Kupka.

Služba Náš Slunovrat využívá nejmodernější technologie, ale je postavena především na lidském přístupu. Klient dostane komunikační zařízení, krabičku menší než mobilní telefon. **Krabička** má jen jediné tlačítko, díky němuž se kdykoli a odkudkoli spojí s centrálou, která zajistí okamžitou pomoc. Obsluha zařízení je mimořádně jednoduchá a zvládne ji opravdu každý.

Díky použitým technologiím centrála projektu Náš Slunovrat nepřetržitě sleduje, zda je zařízení funkční, zda má nabitě baterie, zda se klient pohybuje, zda je v pořádku. Centrála se s ním může kdykoli spojit. V případě krize může zjistit, kde se nachází, a poslat k němu pomoc. V krizových situacích spolupracuje se záchrannou službou, hasiči, se státní i obecní policií.

Ve stáří je potřeba pomoc mladších

foto archiv Náš Slunovrat

Pokud si to klient přeje, je možné uložit bezpečně klíče od jeho bytu a v případě potřeby je poskytnout záchranářům.

Prvním partnerem projektu je rodina klienta. Proto k ní také rychle putují informace o stavu klienta a všech případných příhodách. Na žádost rodiny se centrum Náš Slunovrat s klientem spojí a zkontroluje jeho stav. Zároveň technologie umožňuje zprostředkovat okamžité spojení rodiny s přístrojem, který bude mít klient u sebe. Právě to může znamenat výrazné ulehčení v okamžiku, kdy klient neodpovídá na volání na telefon či mobil.

Náš Slunovrat spolupracuje s lékaři, kteří se o klienta starají, s pečovatelskou službou, agenturou domácí péče a dalšími, jejichž služby klient využívá nebo by využívat mohl. Součástí balíčku slu-

žeb je také připomenutí návštěvy u lékaře, preventivní prohlídky, odběrů a kontrol. Je dokonce možné zajistit objednání na specializovanou vyšetření, ve spolupráci s dopravní zdravotní službou je pak možné zajistit i dopravu k lékaři a zpět domů. V případě potřeby je možné prostřednictvím krabičky kontrolovat, zda klient užívá pravidelně léky.

Služba Náš Slunovrat je určena všem, kdo mají omezenou soběstačnost, jsou osamělí, obávají se o své zdraví a chtějí mít jistotu, že se jim v případě potřeby dostane okamžité pomoci.

Pro vyzkoušení služby v omezeném rozsahu v pilotním provozu je možné kontaktovat Mgr. Lucii Vörösovou:

vorosova@libeznice.cz; tel.: 283 981 058.

-mc-

Retro KOUTEK

ZA DOBRÉ
VYSVĚDČENÍ
KNIHU

Blíží se konec školního roku a naprostá většina dětí školou povinných už se nemůže dočkat, až s cudným úsměvem předají květinu paní učitelce, dostanou „výzo“ a... konečně si budou moci od rána v klidu hrát. Na počítači, na tabletu, na mobilu. Hlavně ať dítě zase nepošlou rodiče někde na tábor, tam mobily nesmějí být. Co tam jenom nešťastník bude dělat, v lese, v přírodě, s jinými dětmi? Ach jo.

Já a jistě mnozí bychom věděli – prázdniny, venku lítat od rána do večera, k vodě... Ale vraťme se ještě do červenových školních lavic, kde už je klasifikace uzavřena a nastal čas takového poflakování.

V minulém století to znamenalo vygumovat vepsané poznámky do učebnic, jejich hřbety a postrhané stránky olepit izolepou a hlavně pečlivě vyplnit tabulku na zadní straně učebnice – v jakém stavu ji dotyčný převzal a v jakém odevzdal. Jedny učebnice odevzdat a nafasovat ty pro vyšší ročník. Nudná činnost, přesto „soušky“ často nebyly ve třídě přítomné, a tak se otevíral prostor pro oblíbené hry. Verzatilka, rýže a tfu – zásah! V zimním období, když byly zrovna k dostání španělské (nikoli kubánské) pomeranče, se ke střelbě používala verzatilka celá – každou stranou kovové trubičky tužky se vykrojila z kůry zátka a vnitřkem verzatilky se pak z jedné strany na zátku zatlačilo a z druhé vystřelil kúrový projektil. Zasaženého spolužáka to štíplo, ne že ne. Papírovou kuličkou se cvrknal skvěle stolní fotbal, v případě spojení čtyř lavic se dal hrát i ping pong, a to včetně obíhačky. Pochopitelně knihou či pantoflem. To bylo, pravda, už trochu hlučnější, takže se tato hra provozovala spíše o velké přestávce.

KAŽDÝ SI RÁD ZAVZPOMÍNÁ
NA MINULÉ STOLETÍ

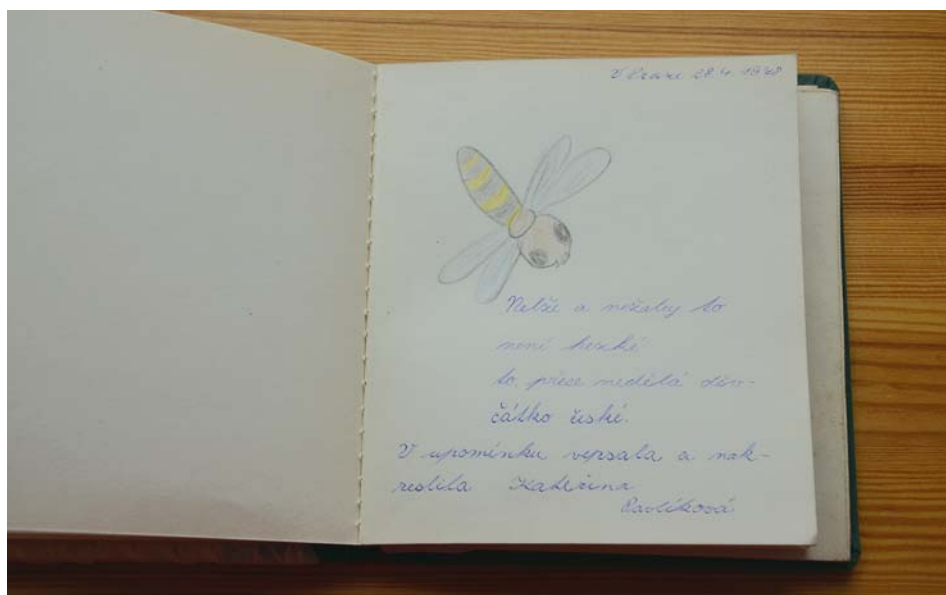
O hodinách, a to i během roku, se daly hrát i vzdělávací hra. „Země, město, hora, řeka, zvíře...“ měla nepřeberné množství možností. Takže začínám: A... stop: G. Deset bodů za znalost názvu, pět při shodě hráčů třeba Grónskem a 15 bodů za to, že já jediná znám město na G. Samozřejmě že to byl Zlín.

Zatímco mladší školačky vyráběly Nebe, peklo ráj s obrázky květin či zvířat, ty lehce pubertální místo obrázků psaly jména svých spolužáků; jaká krása, když vyšlo jméno toho, koho jsem platonicky milovala!

Při hodinách ručních prací se odmotávaly kousky barevné příze, abychom mohli hrát na přebíranou – voda, pavouk, kolíbka a zašmodrcháno. S provázekem se pomocí vlastních rukou dalo vyrábět mnoho prostorových obrazců – Eiffelovka, košťátko, domeček.

Piškvorky či Lodě se hrály napříč celou třídou. Lodě byla tichá a nenápadná hra, ovšem pouze do té doby, než rozvášněný hráč vykřikl: „Zásah! Potopeno!“

A propos, slovo potopeno mi připomnělo mléčné svačiny v podobě dosti zapáchajících čtvrtlitrových sáčků plnotučného mléka letících z okna druhého patra na chodník v parku. To by správný pionýr neměl dělat. Neměl, ale dělal. A aby to napravil, mohl jít zpívat v pionýrském kroji se školním sborem na schůzi uličního výboru.

Pamatujete? – ukázka z památníků

foto -lč-

... RYBÍ TUK. FUJ, BRRR.

Školní rok končí, osmáci, případně deváťáci se loučí se základkou, spolužáci-kamarádi si ještě něco vepíší v upomínku do památníků a hurá shodit sváteční šaty a honem ven. Vždyť je třeba přejít přes stříbrné jezero (pokud máte na sobě tu správnou barvu), „přijít na to a sežrat to“, když Polívka se vaří, maso na talíři, či zkaženě jako Sochy. Vzpomenete si, co jste si vybírali za část zvířátka, které plavalo ve škopičku špíny, co přivezla tetička z Číny? A jestlipak si pro vás někdy přišlo Krvavé koleno, když odbila ta správná hodina?

PŘÍŠTĚ? PIONÝRÁK.

Takže jak jsem slíbila v minulém čísle zpravodaje podávat vzpomínkový rybí tuk po lžících, tak plním – otevřít pusu a šup s první lžící rybiho tuku do pusy. Brrr. O prázdninách se těším na setkání u vody, v lese, na louce, na hřišti či na táboře. Pionýrském.

-lč-

Oznamujeme občanům,
že Líbeznické farmářské trhy
mají svoji
facebookovou stránku.

VÝTVARNÍCI ZE ZUŠ LÍBEZNICE USPĚLI V ČESKÉM BRODĚ

Dne 11. a 12. května se konala soutěžní přehlídka výtvarného oboru základních uměleckých škol Středočeského kraje v Českém Brodě. Přehlídka se zúčastnilo celkem 27 uměleckých škol z celého kraje a bylo zde k vidění několik set prací.

Naši žáci pod vedením pana MgA. Radka Mackeho přihlásili své práce do dvou kategorií, v obou obsadili první i druhé místa ve velké konkurenci a jejich práce postupují do ústředního kola.

Na pomyslné zlaté příčce se umístili: Jaroslav Opletal, Adéla Valachová a Kateřina Kašparová, druhé místo získali Pavel Opletal, Jakub Šteffel a Lucie Kovářová.

Žáci, kteří postoupili

foto -rm-

Je to první postup našich žáků do ústředního kola v soutěžích ZUŠ, a to v nejobsazenějším, tedy Středočeském kraji.

Blahopřejeme všem žákům a děkujeme za reprezentaci školy.

Radek Macke

DIVADLO V MATEŘSKÉ ŠKOLE

Dne 1. 6. (na Den dětí) udělaly žákyně šestých tříd líbeznické školy radost dětem v mateřské škole. Zahrály jim pohádku „Mořská cesta za pokladem“.

Dětem se divadlo velice líbilo a bylo vidět, že jsou moc pozorné. Na konci příběhu jim dívky kladly různé otázky a za správné odpovědi děti dostaly lízátka. Atmosféra byla výborná. Legraci si užili diváci a stejně tak i herci.

Bára Chytilová
a Elena Nünig, 6.B

Herci a diváci

foto archiv MŠ

KONCERT ŽÁKŮ KLAVÍRNÍ TŘÍDY MAGDALENY POSPÍŠILOVÉ

Dne 7. 6. 2017 se konal v novém sále ZŠ a ZUŠ Líbeznice koncert všech žáků paní učitelky Pospíšilové.

Bylo velmi pěkné sledovat jednotlivá klavírní vystoupení od těch nejmladších žáků, kteří ještě stále navštěvují místní mateřskou školu, až po již náročné skladby v podání žáků nejvyšších ročníků.

Milým zpestřením celého koncertu bylo nejen pěvecké vystoupení nejstarších dívek, ale také hned v úvodu vystoupení žáků ze třídy přípravné hudební výchovy. Právě s těmi nejmladšími paní učitelka nacvičila několik písniček, které nám za

Malí zpěváci za doprovodu paní učitelky

foto -is-

doprovodu klavíru zazpívali a také doprovodili na perkusní nástroje. Za výborný přístup i k těmto malým žákům a za skvěle odvedenou práci si

paní učitelka zaslouží přinejmenším pochvalu a velký dík.

Iva Sieberová

LÍBEZNICKÉ SPOLKY

POTKALI SE U KOLÍNA

I přes nepříznivou předpověď počasí na poslední prodloužený víkend vyrazil oddíl Amazonek a oddíl Vlčí důl na společnou výpravu do měst Kolín a Kutná Hora. Ubytování bylo zajištěno na skautské základně v Kolíně. V plánu byla i návštěva historického města Kutná Hora. Účast byla hojná. Cestovalo 12 světlušek, 5 vlčat, 2 skauti a 10 vedoucích.

Díky předpovědi počasí jsme výlet podnikli hned v sobotu. Přesunuli jsme se vlakem a navštívili kostnici v Sedleci, pak jsme se přesunuli přes celé město k chrámu sv. Barbory. Zde jsme bohužel díky svatebnímu obřadu nemohli zhlédnout vnitřní prostory tohoto překrásného chrámu.

Neděli jsme věnovali hrám a odpoledne navštívili historické centrum královského města Kolín. Večer jsme si promítli nesmrtelnou sérii „Potkali se u Kolína“.

I přes spartánské vybavení základny život probíhal bez větších problémů. Byla připravena spousta her a kuchyně stíhala nasytit všech třicet hladových krků.

V pondělí ráno jsme zabalili, řekli základně sbohem a okolo jedné hodiny odpolední dorazili domů.

Petr Figalla – Chrástal

Amazonky a oddíl Vlčí důl na společné výpravě

foto archiv Willi Líbeznice

LÍBEZNICKÉ BLUDIČKY

aneb I důvtip se počítá

V sobotu 10. června si mohli milovníci cyklistiky a orientačních závodů vyzkoušet sportovního ducha a orientační smysl. Letos se jel již třetí ročník Líbeznických bludiček, a tak můžeme začít hovořit o bludičkovské tradici v Líbeznici. Letos se zúčastnilo rekordních 33 týmů, celkem kolem Líbeznic bloudilo přes 100 cyklistů.

Půvab závodu pro ty, kdo neměli možnost se zúčastnit, tkví aspoň pro nás ve dvou věcech. Jednak v tom, že pokud nechcete ujet tu nejobtížnější variantu, „naložte“ si jen tolik, kolik ujedete. Prostě zvládnete jen tolik kontrol zakreslených na mapě, na kolik se cítíte, a jediným omezením je dojezd v časovém limitu do cíle. To jistě oceňuje nejpčetnější kategorie – MDŽ, tedy muži, ženy a děti. Rodiče svým ratolestem mohou naložit podle hesla „co kdo snese“.

NOVINKOU LETOŠNÍHO ROČNÍKU BYLA JEDNA KONTROLA SKRYTÁ V ŠIFŘE, KTERÁ NEBYLA JEDNODUCHÁ

Druhé kouzlo závodu spočívá v tom, že nejedná celý závodní peloton jako jeden „balík“, ale každý tým jede podle zvolené strategie a bloudění trochu jiným směrem. Pak je příjemné během závodu potkávat jiné týmy a vzájemně se povzbuzovat a hecovat. Novinkou letošního ročníku byla jedna kontrola skrytá v šifře, která alespoň pro mě nebyla vůbec jednoduchá a zvládli jsme ji až po ná-

Zasloužený odpočinek u kontroly v Mratíně

foto Jaroslav Baumruk

povědě jiného solidárního týmu. Ti nejsportovnější, kteří zvládli všechny kontrolní body, zavítali kromě sousedních vesnic až do Jiřic za Kostelcem na Labem, Čenkova u Odolny Vody, Předboje nebo na krásný vrchol Kuchyňka u Brázdími. Letos se ke krásné trase přidalo ještě počasí. To bylo předpisově cyklistické – ani vedro, ani zima a sluníčko svítlo. Poděkování patří celému organizač-

nímu týmu, tedy rodinám Gruntovým a Pechačovým, za povedený závod, který si naprostá většina účastníků užila a pochvalovala. Ti, kdo nepochvalovali, tak na trase zabloudili a bloudí dodnes. Těšíme se na příští ročník.

Díky.

Lucka a Jana Hořkovy

SKAUTSKÝ DOBRÝ SKUTEK S FÉROVOU SNÍDANÍ V LÍBEZNICÍCH

V sobotu 13. května se Líbeznice staly jedním ze 164 míst v České republice, kde jste se mohli zúčastnit pikniku Férová snídaně NaZemi na podporu lokálních a fairtradových pěstitelů. Piknik se konal v Čechách již posedmé a v Líbezních podruhé. Organizovali ho líbezní skauti v rámci projektu Dobrý skutek.

Účastníci akce si pochutnávali na doma napečených buchtách z fairtradového cukru a kakaa nebo na pomazánkách z vajec, mléčných výrobků, medu a zeleniny od místních farmářů. Skauti nabízeli čerstvě uvařenou fairtradovou kávu a černý i zelený čaj. Také jste mohli ochutnat fairtradové banány, které jsou pro české spotřebitele těžce dostupné, a podepsat petici adresovanou zástupcům českých supermarketů, aby zařadili do nabídky více fairtradových produktů.

KUPUJTE FAIRTRAIDOVÉ POTRAVINY, PODPORUJETE PĚSTITELE Z AFRIKY, ASIE A LATINSKÉ AMERIKY

Společnou snídani dali účastníci najevo, že upřednostňují lokální farmářské produkty a u exotických produktů, jako jsou třeba káva, kakao nebo banány, vyžadují ty s certifikací Fairtrade. Za ně totiž pěstitelé ze zemí Afriky, Asie a Latinské Ameriky dostávají spravedlivě zaplacené, pěstují s ohledem na životní prostředí a jejich děti mohou chodit do školy. Zaměstnanci běžných banánových plantáží pracují 12 hodin denně, ale platí jim jen za 8, mzda jim nestačí ani na základní rodinné výdaje.

Zkuste se vžít do situace pěstitele kávy. Máte vlastní pole kávovníků o velikosti dvou fotbalových hřišť. Celý rok na něm s rodinou pracujete: sázíte sazenice, zavlažujete, zastřihujete stromky, mulčujete, děláte kompost a hnojíte. Je to dřina na celý rok, a konečně přichází období sklizně. Pozvete si širší rodinu, zaplatíte pár lidí na pomoc. Kávu sklízíte, promyjete, odslupkujete a sušíte. Nyní ji konečně můžete prodat! Ale za kolik? Nemáte přístup k internetu a nevíte, jak zrovna definuje výkupní ceny newyorská burza. Žijete v horách 3 hodiny jízdy dříve od města, kde se dá káva prodat. Většinou nemáte vlastní auto. Ale to nevadí, protože víte, že i k vám se dostane místní překupník. Ti mají regiony rozdělené a většinou vám nabídnou jen zlomek ceny na burze. Berte, nebo nechte být. Káva shnije a celý rok nebudete mít co jíst.

JEJICH DĚTI MOHOU CHODIT DO ŠKOLY

Situace pěstitelů se zlepší, pokud se spojí do pěstitelského družstva. Už máte lepší vyjednávací pozici a jste schopni si domluvit slušnou výkupní cenu. Pro váš život ale zásadní změnu přináší až zapojení družstva do systému **fair trade**: dostatečné výkupní ceny, odborná školení a podpora sociálních programů pro rozvoj komunity.

Vízi <http://www.nazemi.cz/cs/fairtrade>.

Ivana Krausová

Férová snídaně v Líbezních

foto Václav Mikoláš

Osvaldo Roncal Iglesias z družstva Naranjillo v Peru s kamarádem osekávají kakaovníky

foto Stanislav Komínek, NaZemi

Z LÍBEZNICKÉ KRONIKY

OSVĚTLOVÁNÍ

Osvětlování se dělo loučemi, svíčkami, olejem a petrolejem. Mívali primitivní kahan: plechovku s trubičkou, v ní vězel bavlněný knot ponořený do oleje a světélkoval. Na osvětlování obce pořídil r. 1903 spolek okrašlovací 10 kandelábrů pro petrolejové lampy. Toto osvětlování převzala r. 1907 obec, jež například r. 1911 vydala 26 K 58 h za cylindry, knoty, hořáky a skleněné tabulky koupené v č. 14 u Antonína Ulricha. U rybníka svítala lucerna už dříve. V r. 1891 v ní prosvítali oleje za 3 zl. 18 kr. Tehdy stál cylindr 12 h, hořák 80 h, nálevka 60 h, tabulka skla 38 x 42 cm stála 90 h.

Nedostatek svítiva i svítidel ve válce přiměl Františka Plicku v č. 32, že zavedl výrobu elektrického proudu, jehož použil r. 1916 ke svícení pro sebe a sousedy. To bylo první využití elektrické energie v Líbezníci. Proud byl zprvu slabý, potom na 120 V a od r. 1920 dodáván proud do pekárny Eliášovy na míchačku o výkonu 3 HP.

Od r. 1925 osvětlována obec elektřinou.

EXEKUCE

Byla-li obec dlouho dlužna daně, byla exekvována, například slavné c. k. okresní hejtmánství v Karlíně poslalo v říjnu r. 1876 na vymožení dlužného školního platu 436 zl. 43 kr. panu představenému obce jednoho cís. královského vojína.

Obec vojákovi vykáže pořádný byt a stravu na tak dlouho, dokud školní plat i exekuční částky nebudou odvedeny bernímu úřadu. Exekuce berním úřadem uvalená r. 1877 stála 16 zl. a za výživu vojína v hostinci u Friců (č. 89) platila obec za 28 dní 19 zl. 60 kr.

V roce 1878 byla dvakrát vložena exekuce, a to 11 dní a 6 dní, exekutor za těch 17 dní dostal od obce 6,15 zl. a za stravování jeho zaplatila obec 9 zl. 60 kr. V roce 1879 měla obec exekučních výloh 7 zl. 56 kr. a v následujících dvou letech 1 zl. 46 kr. a 6 zl.

V r. 1885 obec opět dlužila 403 zl. školního platu pro c. k. okr. školní radu, obec žádala o po-

sečkání, ale úřad sem poslal sekvestra Josefa Ševčíka, účetního oficiála ve výslužbě, čímž vzniklo obci výloh 17 zl. Poslední exekuce na školní plat v roce 1888 stála obec 12 zl.

Alexandra Dančová

POZVÁNKA

SEJDEME SE NA NÁMĚSTÍ

**sobota 22. července 2017
od 19 hodin**

Mírové náměstí, Líbeznice

**K tanci, poslechu i letnímu
pobrukování zahraje známé
písničky kapela FIAKR**

Vstup zdarma

LITERÁRNÍ KALENDÁRIUM

LITERÁRNÍ KALENDÁRIUM

2. 6. 1840 narozen anglický spisovatel Thomas Hardy – *Daleko od hluchého davu, Neblahý Juda, Lesáci*

6. 6. 1875 narozen německý spisovatel Thomas Mann, nositel Nobelovy ceny za literaturu (1929) – *Kouzelný vrch, Doktor Faustus, Smrt v Benátkách*

11. 6. 1925 narozen americký spisovatel William Styron – *Sophiina volba, Zapal tento dům, Doznání Nata Turnera*

12. 6. 1840 narozen český spisovatel a novinář Jakub Arbes – *Poslední dnové lidstva, Elegie o černých očích, Newtonův mozek*

21. 6. 1905 narozen francouzský spisovatel, dramatik a filozof Jean Paul Sartre, odmítl Nobelovu cenu za literaturu (1964) – *Nevolnost, Zed', Cesty ke svobodě*

21. 6. 1935 narozena francouzská spisovatelka Françoise Saganová – *Máte ráda Brahme, Hedvábné oči, Dobrý den, smutku*

29. 6. 1900 narozen francouzský spisovatel Antoine de Saint Exupéry – *Země lidí, Citadela, Malý princ*

BLAHOPŘEJEME

Blahopřejeme červnovým jubilantům: Raiser Oldřich – 92 let, Stoll Karel – 84 let, Rozporková Emílie – 83 let, Krpejš Stanislav – 82 let, Urbanová Miluše – 81 let, Šmídová Zdeňka – 80 let, Havlíček Vladimír – 70 let, Friedrichová Jaroslava – 60 let, Procházka Radek – 60 let.

OBECNÍ KNIHOVNA

ANGLIČTINA V PIKNIKOVÉM KOŠÍKU

V pátek 12. 5. proběhla odpoledne v knihovně další výborná spolupráce s Pavlou Zarembovou a její Živou angličtinou. Setkání pro děti od 5 let se konalo v parku Na Chrupavce.

Děti si napřed vyrobily svůj vlastní sendvič, naučily se nová slovíčka a cestou do parku plnily úkoly, které pro ně Pavla vymyslela. Všechny děti byly šikovné a odměnou jim byly koláče, ovoce a bonbony do piknikového košíku.

Vše se neslo v duchu slunce, louky, sendvičů, koláčů, dalších soutěží a her a roztomilých písniček „Let's Have a Picnic“.

Poděkování patří Pavle Zarembové za perfektní přípravu a Markétě Somsedíkové a Aničce Zarembové za organizační výpomoc.

Další setkání knihovny a Živé angličtiny pro děti se bude konat koncem září. Včas oznámíme termín.

Alexandra Dančová

Děti na pikniku

foto -ad-

OSUD V KOMETĚ

„Každých 70 let se objevuje hvězda, kvůli níž lodě na moři bloudí,“ je psáno v Talmudu. Kometa má k naší planetě zvláštní vztah, v roce 1456 proletí velmi blízko Země, v roce 1607 ji v Praze pozoruje Johannes Kepler, v roce 1910 má svou první fotografii a opět proletí velmi blízko Zemi.

Už víte, jak se tato kometa nazývá? Ano, správně. Je to Halleyova kometa. A jak souvisí s literaturou? Zkuste zapátrat, mohl by vám pomoci tento známý citát: „Přišel jsem na svět s kometou. Za rok se má vrátit a myslím, že s ní opět odejdu. Bylo by to největší zklamání v mém životě, pokud by to tak nebylo.“

Napovím vám – je to Samuel Langhorne Clemens, který psal pod pseudonymem Mark Twain. Samuel Clemens se narodil jako šesté ze sedmi dětí 30. listopadu 1835 na Floridě. Otec malého Samuela, John Clemens, se stal soudcem v přístavním městečku Hannibal na břehu řeky Mississippi. Jestli některým z vás název městečka něco připomíná, ano, máte pravdu – v tomto městečku se odehrává děj *Dobrodružství Toma Sawyera*. Tady se nejvíce projevila vzpomínka na dětství: rybaření, jízdy na lodkách, koupání, plavbu velkým parníkem, střetnutí s místními lidmi, kteří se na rozpustilé uličníky zlobili a žalovali na ně otci.

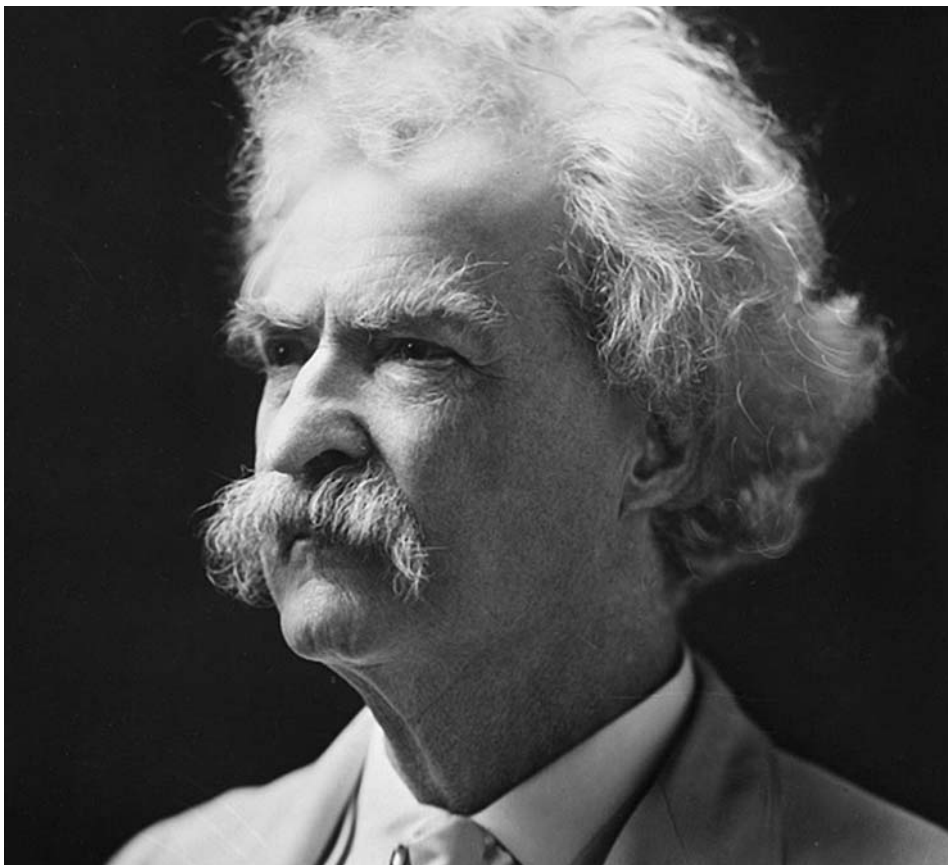
VÍTE, JAK SOUVISÍ KOMETA S LITERATUROU?

Po smrti otce, ve třinácti letech, nastoupil Samuel jako učeň do tiskárny. V novinách, které pomáhal sázet, se také psalo o nových knihách. Začal číst vše, co mu přišlo pod ruku. Nejvíce ho zaujaly knihy o historii. Starší bratr Orion Clemens převzal vydávání dvou místních časopisů a přijal svého mladšího bratra pod svá křídla. Jednoho dne Samuel uveřejnil v bratrových novinách svou první humoresku. Čtenářům se líbila. Napsal několik dalších satirických črt, ale kromě pochvaly od čtenářů noviny získaly také mnoho nepřátel. Ve svých črtách zesměšnil jejich konkurenty. Vztah mezi bratry se vyhroutil. Nakonec Sam Clemens odchází a vypravuje se na dobrodružnou cestu po řece Amazonce. Plavba na parníku je jedinečným zážitkem, vše popisuje za honorář s vydavatelem novin v Keokuku. Na parníku se mu tak líbí, že se stane plavčíkem. Za dva roky získá výuční list, který ho opravňuje vykonávat kormidelnickou službu na všech říčních lodích.

Jeho život je pestrý, ale dostaňme se ke zrození pseudonymu. Je mnoho verzí, jak tento pseudonym vznikl. Jedna z nich vypráví, že když byl Clemens kormidelníkem na Mississippi, jeden z námořníků stál vždy na přídi a olovníci měřil hloubku vody, nejčastěji to byly dva couly (1 coul se rovná délce 3,66 metru). Když naměřil, obvykle vykřikl: „Mark twain,“ což znamenalo dva couly. To se Samuelu Clemensovi natolik zalíbilo, že tak začal podepisovat své články.

Zrodil se spisovatel Mark Twain. Nejříve se literárně projevuje psaním cestopisných reportáží ze vzdálených míst – třeba z Havajských ostrovů. Najde zdroj lehké dosažitelných příjmů – přednáškové turné. Má obrovský úspěch nejen společenský, ale zejména finanční. Jeho hvězda stoupá.

Hodně cestuje a posílá reportáže z Blízkého východu. Po návratu z cesty dostane velkorysou nabídku, aby listy z cest uveřejněné v novinách přepracoval a vydal knižně. Kniha dostala název *Dobráci na cestách* a měla obrovský úspěch. Rok, ve kterém kniha vychází, je pro Twaina významný ještě něčím jiným. Zasnoubil se a oženil s krasavicí Olivíí Langdonovou. Opět jezdí na přednáškové turné a sklízí od obecnstva srdečné ovace.

V té době jsou také ve velké oblibě „ženské romány“ a Twain dělá vtipy na účet autorek kýčovitých románů. Čtenářky dotčené jeho ironickými poznámkami ho vyzvou, aby tedy on napsal něco lepšího. Kritizovat je snadné – ale něco napsat... Mark Twain spolu se svým přítelem Charlesem D. Warnerem, také spisovatelem, prohlásí, že dokážou napsat lepší román, než píšou spisovatelky pro ženy. Tak se zrodila kniha *Pozlacená doba*, Twain v ní vykreslil postavy prodejních politiků a bezohledných kšeftařů, Warner si vzal na starost milostné zápletky.

Kniha měla mimořádný úspěch a očekávalo se, že Twain zůstane u psaní společenskokritických románů, ale to by nebyl on, kdyby nehledal nové výzvy. V myšlenkách se vrací do dětství a touží stvořit knihu ze života obyčejného amerického chlapce. Napsal si i synopsi – jmenuje se „Rukopis jistého chlapce“ (našla se v Twainově pozůstalosti a byla uveřejněna roku 1942).

A KDO BYL SAMUEL CLEMENS? JEHO PSEUDONYM BYL MARK TWAIN

Dobrodružství Toma Sawyera nemělo být knížkou pro mládež. Měla to být kniha výhradně pro dospělé, v tomto smyslu napsal i průvodní dopis svému příteli, redaktorovi W. D. Howellovi. Ten mu odpovídá: „Před týdnem jsem dočetl *Toma Sawyera*. Je to nejlepší klukovský příběh, jaký znám. Bude mít obrovský úspěch.“ Současně mu radí, aby dílo neuvěřejňoval na pokračování v novinách, ale vydal ho knižně.

Twain je nejen dobrý spisovatel, ale i zdatný obchodník, prosazuje vydání knihy až na podzim, aby se dostala na předvánoční trh. Kniha se rázem stane nejčtenější knihou. Úspěch je obrovský. Už když psal *Dobrodružství Toma Sawyera*, začal se zabývat myšlenkou na pokračování Tomových příběhů v knize *Dobrodružství Huckleberryho Finna*. Zpočátku mu psaní šlo dobře, ale po napsání čtyř

set stran uvízl na mrtvém bodě. Přerušil práci a začal psát jiný román – *Princ a chudák*.

Dá se říci, že co kniha, to velký úspěch. Přinesly mu slávu a peníze. Jenže ne vždy se jeho plány proměnily v úspěch. Zatímco aktivity v nakladatelství jsou velmi úspěšné, jeho touha dosáhnout zlevnění tiskárenské práce a dotace zřejmě neúspěšnému vynálezci nového sázecího stroje ho stály závratných 200 tisíc dolarů a výsledek nikde.

NEJZNÁMĚJŠÍ KNIHY: DOBRODRUŽSTVÍ TOMA SAWYERA, PRINC A CHUĐAS, MILIONOVÁ BANKOVKA

Ani nakladatelství na tom není nejlépe, pomalu se dostává na mizinu. Aby splatil své dluhy, začíná opět pořádat svá přednášková turné. Jeho nejmladší dcera Jeane je nevléčitelně nemocná, umírá dcera Suzy. Daří se mu splácet dluhy, ale vnitřně se velmi trápí. Zanedlouho umírá jeho milovaná manželka Olivie. Prochází obdobím hlubokých depresí. V roce 1906 založil klub pro dívky, které pro něj představovaly „náhradní vnučky“. Měl asi tucet členek ve věku od 10 do 16 let. V roce 1908 Twain napsal, že klub představoval jeho největší životní potěšení. Twain si s dívkami dopisoval, zval je na koncerty a do divadel.

Zemřel 21. dubna 1910 v Reddingu v Connecticutu, den po největším přiblížení Halleyovy komety k Zemi.

Milionová bankovka a další příběhy, Princ a chudák, Yankee z Connecticutu na dvoře krále Artuše, Dobrodružství Toma Sawyera a Dobrodružství Huckleberryho Finna – tyto knihy dostaly od všech čtenářů světa punc nesmrtelnosti.

Jeho příběhy září jako komety, jen s tím rozdílem, že nezapadají za náš obzor. Jsou stále s námi pro svůj půvab a silný příběh. A my máme to štěstí, že můžeme kdykoli otevřít knihu a s potěšením se do nich začíst.

Alexandra Dančová

PRONÁJEM OBECNÍHO HOSTINCE

**Obec Panenské Břežany
pronajme obecní hostinec**

(výčep, sociální zařízení, prostor pro hosty,
sklep, terasa, sklad)

Výběrové řízení do 13. 7. 2017

(Výzva na úřední desce OÚ Panenské Břežany
– www.panenskebrezany.cz)

**Minimální výše nájemného
4.000 Kč/měsíc**

(podmínkou předložení podnikatelského záměru)

**Bližší informace
na tel.: 283 970 553
obec@panenskebrezany.cz**

**Obecní policie Líbeznice a zájmové sdružení Mladý strážník
pořádají dne 28. 6. 2017 od 17.00 hod.
vítání prázdnin se skupinou Maxíci v Areálu zdraví v Líbeznicích.**

„MLADÝ STRÁŽNÍK z.s.“

**... VYKOUZLÍ ÚSMĚVY NA TVÁŘÍCH SE
SKUPINOU**

MAXÍCI

28.6.2017 od 17.00 HOD.

**Areál zdraví
v Líbeznicích**

VSTUPNÉ DOBROVOLNÉ

www.blomleko.eu
Biofarma Dolínek, AGROMARKET, Břežanská č.e.38, 250 70 Odolena Voda T: 603 414 692

www.kompostarna.cz
infokompostarna@gmail.com

Kompostárna Dolínek
AGROMARKET, Břežanská č.e.38, 250 70 Odolena Voda
PO-PÁ: 8-16 HOD. SO+NE: 9-12 HOD. T: 603 414 692

Do našeho skladu s koupelnovým vybavením v Líbeznicích u Prahy hledáme uchazeče na krátkodobé i dlouhodobé brigády.

BRIGÁDNÍK do skladu na pobočku Líbeznice

CO OD VÁS OČEKÁVÁME?

- flexibilitu, samostatnost
- týmového ducha
- fyzickou zdatnost

CO VÁM NABÍZÍME?

- brigádu v přátelském kolektivu ve stabilní a stále rostoucí firmě
- odměnu 100,- / hodinu

V případě zájmu o tuto pozici kontaktujte vedoucího skladu p. Brožka na: tel. 774 715 015 email: brozek@sapho.cz.

hopnet

- rychlý a spolehlivý
- za rozumnou cenu
- vyzkoušení zdarma

internet & TV

v této lokalitě

www.hopnet.cz
tel.: 736 646 027

FIRMA s.r.o.
Realizace staveb a TZB

novostavby
opravy • rekonstrukce

elektro • topení • voda
plyn • vzduchotechnika

724 327 470 | 602 327 970

www.firma-stavby.cz

VIZÁŽISTICKÉ SLUŽBY Lenka Malá

- denní i večerní líčení
- svatební líčení
- líčení na fotografii
- business portrét, glamour, extravagance
- retro styly líčení
- vlasový styling
- poradenství a individuální kurzy líčení

Telefon: 775 109 229
kosmetika@lenkamala.cz
www.lenkamala.cz

LETNÍ KURZY PLAVÁNÍ

**SLEVA
AŽ 50%**

- ▶ LETNÍ TÁBORY PRO DĚTI OD 4 LET
- ▶ LETNÍ KURZY PLAVÁNÍ SE SLEVOU AŽ 50%
- ▶ PRONÁJEM BAZÉNU PRO RODINNÉ PLAVÁNÍ O VÍKENDU I VE VŠEDNÍ DNY

WWW.CVCMESICE.CZ
+420 733 111 865

**centrum
volného
času
Měsice**

BOHNICE – MÁSLOVICE

v sobotu 15. července 2017

**8. ročník pohodového závodu
na kánoích, kajacích
i jiných plavidlech z Bohnic do Měslovic**

Možná je i zkrácená trasa Klecánky – Měslovice
(pouze s vlastní lodí).

**Start lodí ve 13 hodin v Bohnicích,
ve 14 hodin v Klecánkách.**

V cíli ocenění všech posádek, občerstvení, hudba.

Možnost zapůjčení lodě (kanoé, raft).

Formulář přihlášky najdete na www.maslovice.cz.

Vyplněný zasílejte mailem

nebo poštou na OÚ Měslovic nejpozději do 1. 7.!!!

Dotazy směrujte na ou@maslovice.cz

nebo na tel: 724 191 246.

Kalendář akcí pro rok 2017

- 22. 7.** Sejdeme se na náměstí
- 26. 8.** Country večer
- 9. 9.** Posvícení
- 16. 9.** Líbeznický koloběh
- 7. 10.** Vejšlap povodím mratínského potoka
- 26. 11.** Vánoční trhy a koncert v kostele sv. Martina

**ZÁKLADNÍ ŠKOLA A ZÁKLADNÍ
UMĚLECKÁ ŠKOLA LÍBEZNICE,
přijme UČITELE 1. stupně
a VYCHOVATELKU do školní družiny.**

TEL. 773 770 905, 283 981 085